

Naar henses til, at Stævningsmændene ofte paa egen Befordring maa tilbagelægge længere Strækninger for at foretage en Forkyndelse med tilsvarende større Slid paa Befordringsmiddel, Beklædning m. v. og Anvendelse af Tid, maa det under den siden 1916 stedfundne Stigning saavel af det almindelige Prisniveau som af Arbejdslønnin- gerne indrømmes, at de nugældende Takster ikke i Almindelighed yder noget rimeligt Vederlag for Forkyndelsesvirksomheden.

I Henhold hertil foreslaas ved nærværende Lovforslag de omhandlede Forkyndel- sesafgifter fordoblet, bortset alene fra Af- giften for Forkyndelser af Udpantningsken- delser. En Forhøjelse af sidstnævnte Afgift, der som foran nævnt nu andrager 50 Øre, er uønskelig af sociale Grunde, da den som henhørende til Udpantningsomkostningerne søges inddrevet hos Skyldnerne, saaledes at en eventuel Forhøjelse fortrinsvis vilde ramme de økonomisk daarligst stillede.

Da Forkyndelsesafgifterne i borgerlige Sager som Hovedregel betales af vedkom- mende private Parter, vil Stævningsmæn- dens samlede Merindtægt ved Forhøjelsen være betydeligt større end Statens Merud- gift. Denne Merudgift, der navnlig vedrører Forkyndelser i Straffesager og beneficerede Sager, lader sig kun ansætte ganske skøns- mæssigt, men vil formentlig ikke overstige ca. 50 000 Kr. aarlig, med en forventet Nedgang i Straffesagernes Antal muligvis mindre.

En Forhøjelse af Forkyndelsesafgifterne er bl. a. anbefalet af Den danske Dommer- forening, Foreningen af Politimestre i Dan- mark og Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret samt Sø- og Handelsretten i Kø- benhavn. Lovforslaget har derhos været forelagt det i Retsplejelovens § 1023 om- handlede Retsplejeudvalg, der intet har fundet at erindre imod Forslaget.